

EU resetten, geen toekomst beletten

In september was ik op bezoek in Canada als delegatieleider van een groep Europarlementariërs. Wij kregen daar de gelegenheid polshoogte te nemen van nieuwe ontwikkelingen in technologie, energieopwekking en afvalverwerking. Graag neem ik u mee en geef u door middel van mijn ervaringen een kijkje aan de andere kant van de Atlantische Oceaan. Zeker nu er zoveel te doen is over de handelsovereenkomst met Canada.

De ontvangst is hartelijk en open. Canadezen zijn zich in alles bewust van hun sterke banden met Europa. Gesprekspartners geven met trots aan dat ook hun familie uit Europa stamt. Men geeft graag aan, welke gebruiken zijn behouden en welke contacten met familieleden in Europa worden onderhouden. De Ierse, Schotse, Franse of Italiaanse nazaten vragen vooral hoe het gaat in Europa. Men praat graag over vooruitgang en over wat we samen kunnen doen.

Canada is groot en in grote delen nog steeds dun bevolkt. Zo bezochten we ook de provincie Alberta, waarvan de hoofdstad Edmonton de laatste dertig jaar in bevolking is verdubbeld. Deze stad dicht bij de grens met de VS is populair en heeft een jonge ondernemende bevolking. Dit in tegenstelling tot het noorden, waar het in de winter akelig koud wordt. De meeste trots en vooruitgang laat men ons zien in de overgang naar een duurzame economie. De recente klimaatafspraken van Parijs staan centraal. De provincies hebben veel te zeggen in Canada. De centrale regering daardoor minder. Juist nu is gekozen voor het terugdringen van olie en gas in de energievoorziening. Zowaar een nieuwe agenda voor een gebied dat zelf rijk is aan olie en gas. In hun aanpak is het één en al technologische vooruitgang dat de klok slaat. Daarin zijn ze ons vooruit.

Twee voorbeelden. In Europa verbranden wij veel van ons niet verteerbaar restafval. In de nieuwe EU landen wordt er nog veel afval gestort. Welnu, wij bezochten een bedrijf dat op grote schaal de moleculen van plastics zo weet te splitsen dat er alleen biobrandstof en herbruikbare materialen overblijven. Hierin gaat men verder dan in de verbrandingsovens in Europa. Maar wat nog meer opvalt, is dat het bedrijf dat deze doorbraaktechnologie ontwikkelt, Europese wortels heeft. Enerkem werkt met patenten die in Europa zijn verworven, maar waarvoor daar onvoldoende kapitaal en belangstelling was. In Canada was de werelddoorbraak wel mogelijk. De technologie voldoet ook aan de Europese en internationale eisen van duurzaamheid. Eindproducten zijn voluit toegelaten op de Europese markt. De ontwikkelingen gaan nu snel. Binnenkort wordt begonnen met de bouw van de eerste fabriek in Europa. Rotterdam heeft de ambitie voorop te lopen en werkt volop mee aan de realisering ervan.

Bij het tweede voorbeeld is het net zo. Weer is de technologie in Europa ontwikkeld, maar komt de echte doorbraak in Canada tot stand. Deze keer is het Shell, dat in haar onderzoekslabs in Amsterdam de afvang van CO₂ heeft bedacht en het in Alberta toepast. De CO₂ van een nieuwe kolencentrale wordt afgevangen en gebruikt in de industrie. De CO₂ die daarna nog overblijft, wordt opgeslagen in diepe aardlagen. In Europa is hierover veel gepraat, maar concrete investeringen bleven uit. Zo heeft Nederland kolencentrales gebouwd, die de CO₂ nu de lucht in blazen. Ook het opleggen van de Nederlandse kolentax brengt nieuwe mogelijkheden niet dichterbij. Het sluiten van deze nieuwe Nederlandse kolencentrales is kostbaar en maakt gebruik van nieuwe technologie onmogelijk. Tijdens het bezoek merkten we dat onderzoekers van over de hele wereld naar Canada

komen en enthousiast zijn, over wat er in de EU wordt uitgevonden. Steeds weer blijkt dat Europa voorop loopt in fundamentele kennis, maar de opschaling aan anderen overlaat. Dit geeft te denken. Zo bracht onderzoek aan de Gentse universiteit deze maand aan het licht, dat er doorbraaktechnologie op komst is waarmee CO2 kan worden omgezet, zodat niet langer uitstoot plaats hoeft te hebben. In de komende tientallen jaren, tot we geheel zonder fossiele brandstoffen kunnen, is dit zeker van belang.

Mijn gesprekspartners willen vooral samenwerken met de EU. Daarbij is het handelsverdrag CETA een belangrijke stap. Na de weigering van CETA in Wallonië barstte de Canadese minister in tranen uit. Dit geeft precies aan, wat de Canadezen voelen. Het verdrag is beter dan hun handelsovereenkomst met de VS. Het is Europa waarmee men vergaande afspraken wil maken. Een hele reeks Europese wensen zijn overgenomen, omdat Canada met Europa verder wil. Kennis inzetten en op basis van gelijkwaardigheid handel bevorderen. Nu staat Europa op de rem. Alle aanleiding Europa te resetten en onze toekomst niet te beletten.

Wilt u hierover meer horen of met mij in gesprek. Lees dan het hele verslag van mijn bezoek aan Canada op mijn website www.lambertvannistelrooij.nl of kom naar mijn koffiegesprekken op maandag.

Ik dank u wel.

Lambert van Nistelrooij

Europarlementariër CDA